

[Morten Lango.]

på. Der skulle for de fleste af de områder, vi her beskæftiger os med, ikke være væsentlig anledning til afvigelser kommunerne imellem, så vidt jeg kan se, og derfor tror jeg, at den ændring, som ministeren her stiller forslag om, er en fornuftig og rigtig bestemmelse, som vil gøre det muligt at fjerne i hvert fald nogle af de vildskud, som der måtte være på dette område.

Det er i øvrigt et lovforslag, som vedrører en overordentlig vigtig afdeling af vor lovgivning — en lovgivning, som vi nok kommer til at interessere os meget for i den kommende tid. Jeg håber, at levnedsmiddelinstituttet snart kommer under tag, sådan at de forskningsmæssige betingelser for en udbygning af kontrollen bliver i orden — det synes da også at være fremadskridende. Det vil betyde, at det bliver nemmere at sikre en rimelig administration landet over.

Jeg kan anbefale lovforslaget, som det er fremsat. Jeg skal naturligvis ikke modsætte mig udvalgsbehandling. Sagen er interessant, og så er det altid udmærket at få den omtalt i et udvalg; men jeg synes ikke, at selve lovforslaget giver anledning til yderligere studier.

Erik Hansen: Da mit partis ordfører, hr. Svend Haugaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne knytte nogle bemærkninger til lovforslaget.

Når man nærer ønske om en rationalisering af mælkehandelen, som der jo var tale om sidste år, og denne handel i øvrigt foregår på tværs af kommunegrænserne, må det synes helt klart, at lokale sundhedsvedtægter må vige til fordel for landsbestemmelser. Det gælder i øvrigt alle områder inden for levnedsmiddelhandelen. Det radikale venstre kan tiltræde, at sådanne landsbestemmelser ikke alene for mælk, men også for andre levnedsmidler, kommer til at afløse kommunebestemmelserne, og derfor skal jeg anbefale lovforslaget.

Diderichsen: Jeg vil også gerne yde mit og min gruppes bidrag til befolkningens forsyning med gode og sunde levnedsmidler og sekundært til ministerens velbefindende ved at erklære, at vi ikke har noget at indvende imod dette lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke for den velvilje, lovforslaget har mødt. Der var naturligvis nuancer i velviljen, navnlig var det ærede medlem hr. Niels Ravn noget betænkelig ved det og pegede på, at lovforslaget indebar en krænkelse af det kommunale selvstyre. Jeg bestrider ikke, at det indebærer en begrænsning af det kommunale selvstyre på et område, hvor jeg i og for sig finder en begrænsning rimelig.

Til fru Lis Groes vil jeg sige, at jeg gerne skal tage problemet om generelle regler for butiksinretningen op. Baggrunden er jo, som det ærede medlem nævnte, problemet om supermarkedernes fremtidige eksistens.

Til hr. Søren Jensen vil jeg gerne sige, at dette lovforslag ikke indebærer statsfinansielle konsekvenser, og jeg har meget svært ved at forestille mig, at det skulle indebære økonomiske byrder for de handlende.

Hr. Søren Jensen rejste spørgsmålet om de færdigpakkede kødvarer. Jeg vil dertil sige, at vi virkelig har arbejdet energisk med det i indenrigsministeriet og i sundhedsstyrelsen, men der er nu mange problemer knyttet til det.

Der er én ting, der naturligvis har bedrøvet mig på det alvorligste, og det er, at faktisk ikke én eneste ordfører har understreget, at dette lovforslag er noget af det mest erhvervsvenlige, der længe er fremsat her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Skytte): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt.

(Lovforslaget (nr. 26) findes i tillæg A. sp. 1279, fremsættelsen i tidenden sp. 468).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kaj Rasmussen: Der er efterhånden tradition for, at man markerer store begivenheder i kongehuset med at udmønte en indenlandsk skillemønt, og det gør man også i dette tilfælde, hvor prinsesse Benedikte agter at indgå ægteskab. På socialdemokratiets vegne kan jeg anbefale lovforslaget, og jeg kan sige, at den fordeling af overskuddet, der er påtænkt, finder vi god; navnlig er der al mulig anledning til at takke finansministeren, fordi han foreslår stillet til sin rådighed 20 pct. af overskuddet, som han efter ansøgning — formoder jeg — kan anvende til sociale og humanitære formål.

Jeg vil gerne i den anledning spørge finansministeren, om han i givet fald ikke alene ville tænke på, men også — for at bruge det udtryk — honorere Dansk Folkehjælp for det meget store sociale og humanitære arbejde, denne organisation udfører.

Med disse få ord skal jeg på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Johan Philipsen: Jeg skal kort meddele, at venstre kan tiltræde og anbefale lovforslaget.

Kirsten Gersbo: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det af den ærede finansminister stillede lovforslag om denne skillemønt. Det er jo hyggeligt at skulle lovgive med et bryllup som baggrund og for en stund beskæftige sig med en detalje af en så stor begivenhed, som et bryllup inden for kongehuset jo altid er.

Jeg må erkende, at jeg er forundret over, at prins Richards profil ikke er med på mønten, og jeg ser, at det også er en sag, som befolkningen har beskæftiget sig med. Det var jo forståeligt, dengang Hendes kongelige Højhed Prinsesse Anne-Marie indgik ægteskab med kong Konstantin, at man kun havde en enkelt profil, fordi vi har en bestemmelse om, at et fremmed statsoverhoved ikke må afbildes på en dansk mønt. Ved tronfølgerens bryllup var begge profiler på mønten, og det var dog så naturligt; der er nu engang to involveret i et bryllup. Da jeg går ud fra, at man ønsker så mange mønter solgt som muligt, og da jeg er overbevist om, at hvis begge pro-

filer var med, ville det stimulere salget, vil jeg tillade mig at spørge finansministeren om årsagen til, at man kun vil præge en profil af Hendes kongelige Højhed Prinsesse Benedikte.

Med hensyn til fordelingen af pengene har jeg særlig hæftet mig ved, at finansministeren denne gang selv skal have lov at fordele 40 pct. af den sidste halvdel. Jeg har regnet lidt på det; og hvis alle mønter bliver solgt, vil det sige en ca. 700.000 kr. Jeg kan derfor ikke lade være med at spørge, om finansministeren måske vil oplyse os lidt om, hvorledes han har tænkt sig disse penge fordelt.

Da det formentlig vil vare mange år, før vi igen skal tage stilling til en sådan skillemønt, vil jeg gerne her til sidst udtrykke ønsket om, at befolkningen vil tage vel imod denne mønt.

Fjerde næstformand (Skytte): Fru Rigmor Christensen har ordet. Nej, undskyld, hr. Morten Lange har ordet først.

Morten Lange: Ja, jeg tilgiver såmænd gerne formanden den lille distraktion, for jeg har ikke så meget, jeg skal sige i denne sag. Vor ordfører i skillemøntaffærer, hr. Skræppenborg-Nielsen, er ikke til stede i dag, og vor konstituerede ordfører i sagen, hr. Poul Dam, er heller ikke til stede, så jeg skal nøjes med at videregive den tale, som jeg ved hr. Poul Dam ville have holdt. Den er meget klar: nej.

Rigmor Christensen: Jeg anbefaler lovforslaget.

Diderichsen: Tiltræder.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg takker for den brede tilslutning, lovforslaget har fået, og vil gerne oplyse, at spørgsmålet om, hvorvidt man skulle præge mønten med prins Richards billede eller ej, er afgjort inden for kongehuset. Der er i øvrigt intet usædvanligt i det. Forholdet er det, at man traditionelt ikke afbilder fremmede fyrster på danske mønter, og det blev jo også nævnt, at kong Konstantin heller ikke var med på den skillemønt, der blev udstedt i forbindelse med prinsesse Anne-Maries bryllup i 1964. Prins Henrik derimod

[Finansministeren.]

er som bekendt dansk prins. Men det er som sagt noget, kongehuset selv har afgjort.

Om fordelingen af midlerne kan jeg ikke give konkrete oplysninger i dag. Det er angivet i lovforslaget, at det er til humanitære og sociale formål, pengene skal fordeles, og det må vi så se på til sin tid. Vi har jo visse erfaringer for, hvorledes man bør fordele sådanne penge, og der er allerede indkommet forskellige ansøgninger. Om Dansk Folkehjælp også skal med, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om i dag, men det er da givet, at de kan komme under overvejelse såvel som alle andre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Skytte): Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold): Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

(Lovforslaget (nr. 28) findes i tillæg A. sp. 1285, fremsættelsen i tidenden sp. 470).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til dette lovforslag. Loven, som blev vedtaget i 1965, indeholdt en bestemmelse om revision i indeværende folketingsår, og det er stort set en uændret forlængelse, landbrugsministeren har foreslået, idet han dog har indføjet et par mindre ændringer, der går ud på at dække et par huller i loven, som har været åbenbare for de allerfleste. Hvor meget der er smuttet igennem disse huller i årenes løb, er det naturligvis vanskeligt at sige noget om, men én ting er i hvert fald sikker: at de foreslåede ændringer ikke under nogen omstændigheder berører forbrugerne eller forbrugerpriserne. Forholdet er jo det, at

der er ingen, der tror på, at det blødkogte æg til morgencompletten er billigere hos den hotelvært, som henter sine æg ude i sin egen hønsegård et stykke ude i landet, end det er andre steder, og der er heller ingen, der tror på, at kagerne er billigere hos den bager, som har mulighed for at gøre det samme.

Det er altså et par småhuller, der lukkes, men i øvrigt kan man vel sige, at æg hører til den varegruppe, der kan betegnes som skøre sager, og forholdet er jo nok, at ligegyldigt hvad vi gør ved denne lov, vil det virke sådan — hvis jeg må drage den sammenligning — som når man slår en knytnæve hårdt ned i en kurv æg, at nogle vil forblive uskadede alligevel. Sådan vil det nok gå, uanset hvad vi gør ved denne lov, men jeg kan tilsige mit partis medvirken til en hurtig gennemførelse af de ændringer, der er foreslået, og lovens forlængelse.

Søren Jensen: Jeg kan stort set tilslutte mig de bemærkninger, hr. Chr. Rasmussen har gjort, men jeg vil alligevel føje lidt til.

Der har jo været lidt diskussion om denne lovgivning i tidens løb. Da vi i 1952 fik den gældende æglov, betød det et væsentligt skridt i retning af en forbedring af kvaliteten af æg til eksport. De landøkonomiske foreninger, heriblandt Landsudvalget for Fjerkræavl, ønskede på dette som på andre områder at give vor fødevarer-eksport det bedst mulige renommé, og det er opnået, hvilket bekræftes derved, at danske æg som andre danske fødevarer har været betalt med en overpris. Når det i dag kniber med afsætningen, har det som bekendt helt andre årsager.

Men det var også naturligt, at man tilstræbte en ændring i loven, så de samme kvalitetsbestemmelser kom til at gælde på hjemmemarkedet. Dette blev gennemført i 1962 sammen med hjemmemarkedsordningen for æg, og loven, som den fremtræder i dag, er en konsekvens af hjemmemarkedsordningen for æg og et led i landbrugets samlede hjemmemarkedsordninger, som mit parti finder værdifulde og derfor også har stemt for og ikke ønsker at udhule. Derfor kan vi også tiltræde landbrugsministerens forslag, der jo tilsigter, at flest muligt æg underkastes kvalitetskontrollen og hjem-